

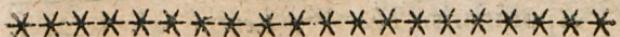
Nr. 41.
(1)

18

IO. HENR. CALLENBERGII
OBSERVATIONVM
VARIARVM
PARTICVL A II.

Halæ cccc xxxvi.

I.

Beuuis delineatio ecclesiæ orientalis, hortatu ven. D. Ern. Sal. Cypriani, scripta ex narratione Caroli Rali Dadichi, aleppensis. Græci incolunt Turciam europæam, insulas, in archipelago sitas, Asiam minorem, Syriam, Ægyptum & maris rubri littus ; vbi græcanicis lacris adducti sunt omnes, exceptis paucis, qui pontificiorum placita sunt amplexi. (etc.) Syri inhabitant Syriam, Ægyptum, littus maris rubri, Mesopotamiam, & extremas orientis regiones. Hi sunt vel orthodoxi, qui græcos sequuntur ; vel nestoriani, vel eutychiani. Armeni per vniuersam asiam diuisi reperiuntur : quorum pauci cum græcis (*aut pontificiis*) consentiunt ; plurimi sunt eutychiani. Coptitæ Ægypto continentur ; ad quos pertinent Habessini : eutychiani sunt omnes.

X

II. Viri.

II. *Viri docti, ad CHristum conuersti,*
seculo I. & II. Virorum doctorum nomine
 intelligimus non eos solum, qui artes discipli-
 nasque docuerunt, aut illustrarunt scriptis,
 sed alios etiam, qui illis rite exculti nomen
 hoc merentur. Sunt in eorum numero Apol-
 linaris, Athenagoras, Clemens Alexandrinus,
 Dionysius Corinthius, Hierotheus, Ignati-
 us, Justinus M., Melito, Pantænus, Papias,
 Poly-

Apollinaris. *Theodor. bæret. fab. I. 2. 3.*
Phot. cod. 14. Halloix eccl. orient. scr.
sæc. II. 793.

Athenagoras, *Itigius in suppl. Clement.*
227. Fabricius in biblioth. græca, L. V.
c. I. p. 86.

Clemens Strom. *L. I. opp. 274. Euseb. 142.*
 Hierotheus. *Hallop. 602.*

Ignatius. *Euseb. III. c. 22. Hieron. script.*
eccl. c. 16.

Justinus M. *Ipse in dial. cum Tryph. Euseb.*
98. 99. 101. 102. 110. 111. 113. Hie-
ron. scr. eccl. c. 23. Halloix. sæc. II. 153.

Melito. *Hallop. l. c. 820.*

Pantænus. *Id 839. Euseb. 142. Phot. cod. 118.*

Papias. *Iren. L. V. c. 33. Euseb. lib. III.*
c. 39. & 30. Hieron. ep. 28. 29. &
in Chron. ad annum 101. Phot. cod.
232. Hallop. sæc. I. 635. du Pin bibl.
to. I. 80. Cajaub. exercit. 69. Frid.
Span-

Polycarpus, Ptolemæus, Quadratus, Tertulianus, Tatianus, Theophilus. Dionysium in philosophia institutum fuisse, ac in ea profecisse multum, muneris dignitas, quæ non solam sequebatur nobilitatem & opes, facilitabile. Hic attendit Pauli dictis, &, inter reliquorum ludibria, fidem illi cum nonnullis

*Spanhem. in quatern. dissert. I. 79. Sam.
Basnag. annal. to. 2. 35. Henr. Dodwell.
diss. I. in Ireneum. Ittig. diss. prælim.
biblioth. Patrum apost. 165. Weismanni
hist. eccl. N.T. 109.*

Polycarpus. Ignatius in epist. ad Polycarpum, Euseb. V. c. 20. Hieronym. scr. eccl. c. 17.

Ptolemaeus. Euseb. IV. 16. Ruinartus in
actis martyr. 58.

Quadratus. Halloix eccles. orient. script.
sec. I. 670.

Tatianus. *Ipse dicitur. edit. 1636. p. 165. 170.*
Euseb. IV. 18. 19. Epiphan. heres. XLVI.
51. Hieron. catal. script. eccl. c. 29.
Theod. L. I. c. 20. Massuet. dissert. in
Iren. LXXI. Ittig. suppl. Clem. 374.
Fabric. biblioth. græc. L. V. c. I. §. 19.
p. 81.

Theophilus. Euseb. IV. c. 20. Hieron. catal.
scr. eccl. c. 25. Halloix, sœc. II. 735.

aliis adjecit, narrante id Luca his verbis : hæserunt autem ei homines nonnulli, ac crediderunt; in quibus fuit Dionysius Areopagita. Audi Tertullianum, de prioris vitæ suæ conditione loquentem : ego me scio neque alia carne adulteria commissæ, neque nunc alia carne ad continentiam eniti. - Ergo pœnitentia vita est, quum præponitur morti. Eam tu, peccator, mei similis, (immo me minor; ego enim præstantiam in delictis meis agnosco) ita inuade, ita amplexare, ut naufragus, alicujus tabulae fidem. - Quid ergo ultra de ipsis duobus humanae salutis quasi Pbaris (intinctionis dominicae monumentis, & exomologesi) stili potius negotium, quam officium conscientie meæ curans? Peccator enim omnium notarum cum sim, nec ulli rei, nisi pœnitentiae natus, non facile possum super illa tacere, quam ipse quoque & stirpis humanae & offendæ in dominum princeps, Adam, exomologesi restitutus in paradisum suum, non tacet. Item alio loco : igitur benedicti, quos gratia Dei expectat, cum de illo sanctissimo lauacro noui natalis ascenditis, & primas manus apud matrem cum fratribus aperitis, petite de patre, petite de Domino, peculia, gratias, distributiones charismatum sub-

Areopagita. Aet. XVII. 34. Suidas sub ejus nomine, Halloix, sac. I. 2. II. 767. Arnoldus in der Kirch. u. Ketz. hist. P. I. 37. Weismannus in hist. eccl. P. I. 65.

subjiciente; petite, & accipietis, inquit. Quæfistis enim & inuenistis; pulsatis, & apertum est vobis. Tantum oro, vt, cum petitis, etiam Tertulliani, peccatoris, memineritis.

III. Priscorum ecclesiæ scriptorum doctrinam de nativitate Christi exhibet Ittigius in patrum apostolicorum bibliotheca; scilicet Clementis romani, & Ignatii. Huc pertinet quoque supplementum Clementis alexandrini, & Daumii scriptum.

IV. Lambertus Alardus, sacrorum antistes apud meldorfenses, anno superioris saeculi septuagesimo tertio vita funetus, studiose defendit Arndium, ejusque aduersarios impietatis accusat.

(3)

V.

Peccatoris memineritis. de resurr. c. 59. de pœnitentia. c. 4. & 12. de baptismo c. XX. Hieronym. script. c. 53. Halloix saec. II. 767.

*Clementis romani. p. 29. 31. 33. 55.
113.*

Ignatii. p. 3. 39. 41. 49. 51. 53. 65.

*Clementis alexandrini. 19. 77. 79. 132.
140. 141. 159.*

Daumii aliquot homiliae patrum in nativitatem Christi.

Lambertus Alardus, in epiphyllidibus suis philologicis, Schleusingæ, 1636.

V. *Duplex modus lucrandi animas, in pontifica ecclesia desideratus.* Incidit in manus meas libellus de veritatibus christianis, quæ modum exhibeant bene viuendi & bene moriendi. Autor ejus est Henricus Balde, jesuita, qui illum anno 1515. Wratislaviæ edidit, Capite LXX. hæc habet : "ad animarum lucrum non parum conductit, per se, vel per eum, qui nobis a confessionibus est, "aliosque probatæ vitæ homines, distribuere libellos, quos censemus idoneos, ut aliorum "animis Dei timorem inferant. Plurimum hac "ratione promeremur, omniumque fructuum, "qui vbiuis inde proueniunt, participes reddimur ; idque tot annorum spatio, quot illi per manus vagantur : (*) - Hæc profecto veritas attenta consideratione digna est. Multos obcaecat auaritia : proprium emolumentum præ Dei gloria cordi habent. Prodigi sunt, vt corpus exornent splendidis vestibus, quæ non nisi vanitate oculos perstringunt, & ad peccandum allicitunt ; tenacissimi autem sunt in allaborando, vt animæ pretiosissimo diuinæ gratiæ indumento exornentur. Ingentes faciunt

(*) Verbis, quæ omitto, iniectus est in hereticorum librorum distributores ; quos autem in primis notet, cum non lateat, divinam preciam ei lucem, qua verum a falso melius discernere possit.

"faciunt sumptus, vt desideriis suis obsequan-
"tur, vt lauta instruant conuiuia ad luxum,
"magnificentiam, vanamque gloriam; sed
"nihil prorsus erogant in emolumentum ani-
"marum, quæ defectu salutaris alimenti lan-
"guent, & contabescunt: atque ita eheu! ad
"Dei gloriam propagandam, toti intepesci-
"mus. Paucis nummis multas lucrari possemus
"animas; sed hi reperiri nequeunt: - Ac-
"cedit, quæstum animarum nos facere posse,
"vicos vrbesque percursando, atque ignorantes,
"qui ibidem degunt, docendo, quæ ad salutem
"sunt necessaria. Hunc in finem Apostoli mille
"inter pericula orbem peragrarunt; sed quis
"horum infisit vestigiis? Multos quidem in-
"venire est, qui in remotas oras diu noctuque
"veloci cursu contendunt, vt honorificum mu-
"nus, amplumque aliquod lucrum adipiscan-
"tur; sed paucissimi sunt, qui in animarum
"emolumentum ejusmodi iter aggrediuntur.
"Milites conscribuntur, exercitus conflantur,
"bona oppignorantur, quin & ipsa vita in di-
"scrimen adducitur, expugnandæ alicujus vrbis
"causa, vt terreni cujusdam regis imperium sta-
"biliatur, utque is summam rerum ibidem ad-
"ministret. Verum, vt Deus, rex regum, in
"regionibus, (**) ubi ejus gloria pessumdatur,
" &

(**) Respicit ad populorum, a Christo alienorum, conversionem. De qua juuanda nostra.

"& jugum ejus excutitur, innumeris animabus
"imperet, vix pedem mouemus, aut num-
"mum erogamus in alimentum apostolicorum
"virorum. (***)

*nostres quoque docuerunt: Henr. Hæpf-
nerus in Saxoniam euangelica f. 222. seq.
Georg. Calixtus in oratione de populis, in
religione a nobis dissidentibus, ad veri-
tatis agnitionem adducendis: Io. Georg.
Dorschæus præf. nou. edit. der religio-
serupel, ad propos. X. D. Alberti contra
Frantz. c. I. §. 19. f. 43. Andreas Mul-
lerus in excerptis ex mscr. codice turcico
de cognitione Dei, in dedic. p. 9. item in
notis c. 2. fin. D. 1. med. ubi promittit,
se dissertationem publicaturum de procu-
randa etiam exterorum salute: Io. Ursi-
nus vom unterscheid der religionen. §. 49.
Et §. 7. Item conferri possunt Io. Potke-
nii, præpositi coloniensis, introductio in lin-
guas externas, in præfatione; Io. Hoorn-
beckii summa controversiarum p. 166-190:
der Dænischen missionarien bericht, vol.
I. p. 841.*

(***) *Quam longe hi ab apostolorum indole
remoti sint, vel doctrinæ ostendit discre-
pantia.*

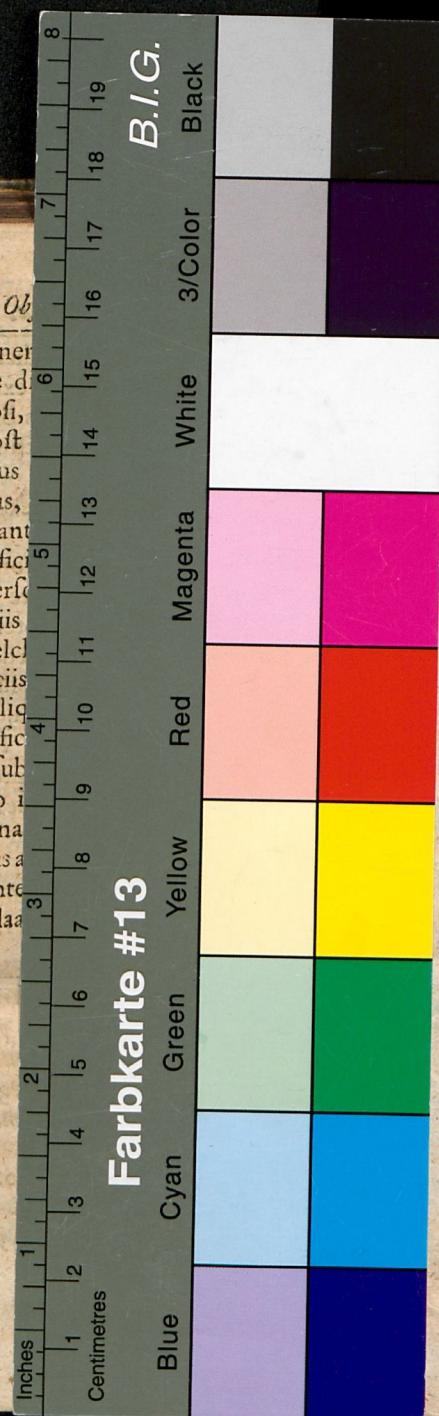
* (o) *

*

Bd 12/16.

S 8

Bd C.

Farbkarte #13

Halæ cccc xxxvi.

I

BReuis delineatio ecclesie orientalis, borta-
tu ven. D. Ern. Sal. Cypriani, scripta ex
narratione Caroli Rali Dadichi, aleppensis. Græ-
ci incolant Turciam europæam, insulas, in
archipelago sitas, Asiam minorem, Syriam,
Ægyptum & maris rubri littus ; vbi græcani-
cis sacræ adducti sunt omnes, exceptis paucis,
qui pontificiorum placita sunt amplexi. (etc.)
Syri inhabitant Syriam, Ægyptum, littus ma-
ris rubri, Mesopotamiam, & extremes orien-
tis regiones. Hi sunt vel orthodoxi, qui
græcos sequuntur ; vel nestoriani, vel eutychi-
iani. Armeni per vniuersam asiam diuisi
reperiuntur : quorum pauci cum græcis (aut
pontificiis) consentiunt ; plurimi sunt eutychi-
iani. Coptitæ Ægypto continentur ; ad
quos pertinent Habessini : eutychiani sunt
omnes.

四

II, *Vira*